

מחלוני

לואית קרויזר

מחלוני, שהיה גם חלוניך
אותו הים נשקף
על קפלי ערוצי הנחלים שאליו יורדים
חרוצים עמוקות בהרים הנישאים.

מחלוני, שהיה גם חלוניך
אותו הנוף נשקף
של הצוקים הנישאים והחדים
שמשכו אותך לגלוש מהם בחבלים
בכוח הרצון התגברת על פחד הגבהים
ושמחת לגלוש מהם עם המשפחה והחברים.

מחלוני, שהיה גם חלוניך
נשמע קול זמר ציפורים
לאזני הוא נשמע כשיר געגועים
אליך ואל ישי, ילדי האהובים.

מחלוני, שהיה גם חלוניך
אותו מדבר נשקף
מדבר בראשיתי ועוצמתי
שמשך את לבך לצעוד בשביליו.

מחלוני, שהיה גם חלוניך
נשקפת פרוסה עיר התמרים
שער הכניסה לארץ האבות

בה טיילת פעמים רבות.

חלקנו שנינו אהבה לדברים רבים
מילים, ספרים, מרחבים, נופים וצלילים
אהבה לכתיבה שבאה מתוך הקשבה פנימית
אהבה לספרי קריאה בתחומים מגוונים
אהבה לטיולים בחבלי הארץ המרהיבים
אהבה לחוויות ואתגרים
ואהבה לשירים ומנגינות הפורטים על הנימים הדקים.

וכל שנותר לי הוא לזכור בגעגועים
את הנופים אשר ליטפה עינד
את השבילים בהם צעדת בדרכך
את הצלילים שפרטו על נימי נשמתך.

וכעת אתה כל כך חסר
הזמן כאילו קופא ועומד
הנוף אותו הנוף
הצלילים את נימי הנפש מרעידים
המרחבים פרוסים
ואני,
משקיפה מרחוק...